

Txema Martínez
Maria

Premi Jocs Florals de Barcelona 2020

Proa

TXEMA MARTÍNEZ

Maria

PREMI JOCS FLORALS DE BARCELONA 2020

EDICIONS PROA

BARCELONA

2020

Un jurat format per Ponç Pons (president), Mireia Calafell, Antoni Clapés, Maria Josep Escrivà i Josep Lluch (vocals) va concedir a aquesta obra el Premi de Poesia dels Jocs Florals de Barcelona 2020.

**Ajuntament
de Barcelona**

Disseny de la collecció: TYPERWARE®

Disseny de la coberta: Planeta Art & Disseny

Imatge de la coberta: © Erich Lessing / Album

Primera edició: octubre del 2020

© 2020 Txema Martínez

Drets exclusius d'aquesta edició:

2019 Raval Edicions, SLU, Proa

Diagonal, 662-664

08034 Barcelona

www.proa.cat

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Composició i compaginació: *Vilanrosa*

ISBN: 978-84-7588-853-8

Dipòsit Legal: B.12.412-2020

Índex

<i>Vetlla</i>	11
<i>Primera llum</i>	13
<i>Duran</i>	14
<i>Música del foc</i>	17
<i>Tu i jo</i>	19
<i>Arrel</i>	21
<i>Mare</i>	23
<i>Set</i>	25
<i>Boca</i>	27
<i>Llengua</i>	29
<i>Ponent</i>	31
<i>Pell</i>	33
<i>Cos</i>	35
<i>Riba</i>	37
<i>Cobla esparsa</i>	39
<i>Mans</i>	41
<i>Punda Maria</i>	43
<i>Enyorança</i>	45
<i>Collada de Toses</i>	47
<i>Unter den Linden</i>	49
<i>Imago</i>	51

<i>Formentera</i>	53
<i>Mar inversa</i>	55
<i>Neu</i>	57
<i>Remença</i>	59
<i>Davallament</i>	61
<i>Por</i>	63
<i>Camí del Molí</i>	65
<i>Als coixins</i>	67
<i>Naixement</i>	69
<i>Si m'abrades</i>	71
<i>Haiku amb buit</i>	73
<i>L'anunciació de Maria</i>	75

LES SET ÚLTIMES PARAULES DE CRIST A LA CREU
amb Joseph Haydn

I. Pare, perdona'ls, perquè no saben el que fan	79
II. Avui seràs amb mi al paradís	81
III. Dona, aquí tens el teu fill	83
IV. Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?	85
V. Tinc set	87
VI. Tot s'ha acomplert	89
VII. Pare, a les teves mans encomano el meu esperit	91

MARIA

Vetlla

Un vel de nit tancada enclou la por
a estar sol, meva soledat enclosa
en llençols filamentosos de pinassa
on el meu bosc d'obscura obscuritat
sola, en el bosc obscur de mi, dins
on el reialme es crema de Tu, sol
viu de la vida viva, flama blanca,
etern zenit sense ponent mai sola.
Mira al blanc regne dins de mi de Tu,
el sol espill de llum de llum de lluna
d'ombra increada de la por sens Tu,
de negror incandescent al bosc de mi
sense sortida que no vol sortir,
el blanc entorn del fill cansada terra,
el blanc hòstia que es lliura a cremadent,
clariana blanca enclosa entorn la fosca
mort esfilagarsada de mi, dins,
mort pa que es lliura a prendre.

Que és el cos
teu davallant qui vívid s'encimbella
damunt de tota mort i tot dolor

blanca blanc mort dolor per Tu,
taca blanca de lluna sol al sol
obscur de mi, tranquil·la lluna blanca,
dolça emparança que la mort aviva,
aquesta mort de mi que en Tu no mor
i és vel i és bosc de nit oberta.

Que és
per Tu badiu l'obscuritat calenta,
vetlla la por i la mort de vida vetlla.

Primera llum

De la tenebra vens en llum no usada,
flama invisible que no destrueix
i és,
foc latent que latent escalfa
i encén la cendra morta
en la tenebra nostra,
perquè a aquesta tenebra venç i em mostra
el foc negrum que escrosta
silent, com un escalf absent,
aquesta meva nova llum
incendiada,

ombra de llum
vora la teva llum arrecerada.

Duran

No mostraran la meva imatge
les aigües que es desfan
en l'aigua d'aquest riu, en l'aigua estanca
que a si mateixa, pell a pell,
s'acaricia. A la llera soc
la meva imatge exacta, boca amunt,
i enllà de l'aigua la teva aigua em toca
pell contra pell fins que la pell de l'aigua
es torça tant que s'aquieta i és
la sola imatge una.

I mostraran aquesta imatge
les aigües que es desfan,
ferida líquida que supurant
podrida es regenera,
fixa davant la por
—el mal com una música de branques,
llavor que lluca en una sang verdosa.
I el teu cos flota riu avall, riu quiet
t'afones, sures en la transparència
desancorant la sola imatge una
fins al centre del clot,

mirall l'un al revers de l'altre,
mirall un al reflex
que s'engoleix i exhala
sobre les aigües.

Música del foc

La música del foc
vocalitzo,
senil abecedari,
devastada memòria
que en la pròpia esplendor del sacrifici
eleva un caramell d'abelles mortes
sobre la llar de mel,
el jóc de pins en cendra
alletant-me, llepant
de brasa les genives fins
a la calcinació, mudesa d'úter,
desparaula de tu.